

РЕШЕНИЕ

№ 3816

гр. София, 06.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 10.05.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора Димитрова, като разглежда дело номер **3344** по описа за **2013** година докладвано от съдия Аглика Адамова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 АПК вр. чл. 63, ал.1 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Държавна комисия по хазарта /ДКХ/ чрез процесуалния ѝ представител срещу решение от 22.11.2012 г. на СРС, НО, 94-ти състав по нахд 8201/2011 г., с което е отменено наказателно постановление № 133/03.12.2010 г. на Председателя на ДКХ. С наказателното постановление на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лева на основание чл. 86, ал. 1 от Закона за хазарта /ЗХ/ за нарушение по чл. 76, ал. 1 от ЗХ /обн. с ДВ бр. 51 от 1999 г.; отм. с ДВ бр. 26 от 30.03.2012 г., в сила от 1.07.2012 г./. С посоченото съдебно решение СРС приема, че в новия ЗХ /обн. с ДВ бр.26 от 2012 г., в сила от 1.07.2012 г./ няма кореспондираща санкция за извършеното деяние, поради което е налице по-благоприятен закон по смисъла на чл. 3, ал. 2 от ЗАНН. Като касационно основание се сочи нарушение на закона– неправилно съдът счита, че отпада задължението на организаторите на хазартни игри да уведомяват ДКХ при промяна в обстоятелствата, отразени в издаденото разрешението. Поради това се иска да се отмени решението на СРС и да се потвърди наказателното постановление. Ответникът по жалбата – [фирма] не се представлява и не взима становище по жалбата.

Прокурорът счита жалбата за основателна.

Съдът, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди наведените касационни

основания, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена в срок и от легитимирано за това лице. Разгледана по същество, е основателна.

С обжалваното решение на СРС, НО, 94-ти състав по нахд 8201/2011 г. е отменено наказателно постановление № 133/03.12.2010 г. на Председателя на Държавната комисия по хазарта, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лева на основание чл. 86, ал. 1 от ЗХ за нарушение по чл. 76, ал. 1 от ЗХ.

По силата на чл. 76, ал. 1 от ЗХ /отм./, организаторите на хазартни игри са длъжни в 14-дневен срок от настъпване на промяна в обстоятелствата, отразени в издаденото им разрешение, да уведомят държавната комисия и поискат вписване на новите обстоятелства, т.е. те са имали едно законово задължение, което е следвало да изпълнят в определен срок. В случая този срок тече от момента на придобиването и въвеждането в експлоатация на 7 броя системи за формиране на специална премия „джакпот“, които не са били включени в първоначално издаденото разрешение.

В наказателното постановление не е посочена точно датата на нарушението, но тя е определяема. Административно-наказващият орган е приел за установено, че на 25.03.2010г. система за формиране на джакпот, вписана в разрешението, издадено от ДКХ на дружеството, не е била налична в игралната зала. 14-дневният срок за подаване на уведомление и искане за вписване изтича на 08.04.2010г. Следователно нарушението е извършено на 09.04.2010г.

Съгласно чл.80, ал.1, т.5 НК вр. чл.11 ЗАНН (в редакцията му към момента на извършване на нарушението) административно-наказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на две години. Предвид чл. 81, ал.2 НК вр. чл.11 ЗАНН давността се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприето за преследване спрямо лицето, срещу което е насочено преследването, но съгласно чл.81, ал.3 НК независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в чл.80 НК. Измененията на чл.80, ал. 1, т.5 НК / ДВ бр. ДВ, бр. 26 от 06.04.2010 г./ относно удължаването на давностния срок от две на три години, ще следва да се прилагат за административни нарушения, извършени след влизане в сила на изменението на закона / а именно считано от 10.04.2010г./. Касае се за материално-правна норма, която няма непосредствено действие и не се прилага за заварени правоотношения.

В случая, предвид извършването на административното нарушение на 09.04.2010 г., на 09.04.2013г. е изтекъл предвиденият в закона тригодишен давностен срок.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира, че обжалваното съдебно решение е законосъобразно и следва да бъде потвърдено като краен резултат, а административно-наказателното производство следва да бъде прекратено. Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд София- град, IV касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 22.11.2012 г. на Софийски районен съд, 94-ти състав, постановено по НАХД № 8201/ 2011 г..

ПРЕКРАТЯВА административно-наказателното производство.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.